

celo gledati se človek poslednjič naveliča, in postaja le pri bolj znamenitih predmetih. In to so bile za me mnoge mumije, ki so mi kazale šego pokopovanja merličev pri starodavnih Egipčanih. Deloma zavite (zelo enako tako, kakor pri nas povijajo male otroke), deloma pa popolnoma odvite so mi zlasti poslednje pri ogledovanju rodile resnobna čutja. Osobe, katerih mrtva trupla se tu nahajajo, mogle so biti v življenji odličnega stanu; to vsaj dajo soditi kamnite rakve, ki poleg njih stoje, in v katerih so bile po smerti položene. O času pokopa se pač ne bi bil nihče podstopil, dotakniti se njihovih umerljivih ostankov; čez stoletja in stoletja pak pripeljani so iz daljnega Egipta sem v Evropo, da tu pridigujejo ogledovalcem: „memento mori!“ Tako in enako se pač vse spreminja pod solncem, sem si mislil, zapustivši palačo doljno-Belvedersko. —

Pravila *)

slovenskega učiteljskega društva.

Društvena namena.

§. 1. Namera društvu je: duševno podpirati slovensko ljudsko šolstvo.

§. 2. Sedež društva je v Ljubljani.

§. 3. Da društvo doseže svojo namero, misli:

- a) sklicevati shode, pri katerih bode se sklevalo o rečeh, ki zadevajo odgojo, poduk, in sploh dolžnosti in pravice ljudskih učiteljev; na dalje misli tudi v tem smislu pošiljati peticije in resolucije postavnim zastopom;
- b) društvo bode imelo knjižnico, šolske in druge podučne časopise;
- c) društvene zadeve in koristi priobčujejo se po slovenskih šolskih in drugih listih;
- d) za svoje troške bode društvo pobiralo pri društvenikih letne doneske.

Društveniki.

§. 4. Društvu more pristopiti vsak neoporečen državljan.

§. 5. Društveniki se delé v prave, podporne in častne.

Pravi udje so ljudski učitelji in učiteljice; podporni udje so neučitelji, ki društvo kakorkoli podpirajo; častni udje so tisti, ki jih društvo zaradi posebnih zaslug za šolstvo v to imenuje.

Dolžnosti in pravice društvenikov.

§. 6. Vsak društvenik plačuje na leto en goldinar.

§. 7. Kdor v 3 mesecih potem, ko je bil opominjan, ne plača društvenine, zbríše se iz društva.

§. 8. Vsak društvenik ima pravico, da se vdeležuje društvenih shodov, in da govori in nasvetuje; pravi udje imajo pa tudi pravico glasovati, voliti in voljeni biti.

*) Poterjena po sl. vladí 11. oktobra 1874.

§. 9. Vsak društvenik ima pravico do društvenih časopisov in do društvene knjižnice.

Občni zbor.

§. 10. Občni zbor ima pravico:

- a) da voli vsako leto v odbor devet udov, iz med katerih jih mora vsaj pet v Ljubljani in v okolici stanovati;
- b) da izbira izmed udov tri pregledovalce letnih računov;
- c) da imenuje častne ude;
- d) da prenareja društvena pravila, in
- e) da sklepa o razpustu društva.

(Konec prih.)

Dopisi in novice.

Iz Ljubljane. *Družba sv. Mohorja v Celovcu.* V odborovi seji 14. nov. p. l. so odborniki obžalovali britko zgubo in smert g. Karola Dürnwirta, umrl je 11. novembra 1874 v 46. letu svoje starosti. Ranjki se je veliko trudil in delal za družbo sv. Mohorja. — Kako blago serce je imel, spozna se lahko iz tega, da on z rodom Nemeč, se je trudil za zanemarjene Slovence. Od l. 1859. je bil spiritual v Celovski duhovnišnici. Njegova smert je globoko rano usekala Slovencem. — Na njegovo mesto so volili enoglasno kot odbornika prečastitega gsp. stolnega korarja in dekana Andreja Alijančica. — Tajnik poročja v rokopisih, ki tekmečujejo za razpisana darila: Za darila perve verste (povesti) tekmečujejo rokopisi: 1. »Kazen goljufije«. 2. »Molek«. 3. »Županova volitev«. 4. »Bogdan Hmelnički«. 5. »Mati Božja Malborska«. 6. »Naj veči revež«. 7. »Zlatovlaška« in 8. »Dve zbirki pesem«.

Za darila druge verste (podušni sestavki) se potegujejo razprave: 1. »Kratek pregled avstrijske zgodovine«. 2. »Toplina«. 3. »Morje«. 4. »Čertice o Ameriki«. 5. »Vodnik, prvi buditelj Slovencev«. 6. »Hranilnice in posojilnice na kmetih«. 7. »Luč kerščanstva pri panonskih Slovencih. — Rzsodba bode naznanjena koncem m. januarja; a darila izplačana na Vodnikov dan. — Vdeležniki glavne mariborske duhovniške skupščine pod predsedstvom premilostljivega knezoškofa Lavantinskega, izrekli so dne 6. oktobra enoglasno družbinemu odboru posebno svoje priznanje in svojo zahvalo za dosedanje njegovo delavnost. »Besednik«, kateremu jemljemo te notice, pa pravi, da je družbin odbor storil le to, kar je po svoji odgovornosti pred Bogom in pred narodom storiti dolžan; vsa zahvala in vse priznanje gre temveč dekanijskem in farnim predstojnikom in verlim poverjenikom slavne Lavantinske škofije. Recimo konečno: »Ne nam, Gospod, marveč Tvojemu imenu gre čast in slava« in ko vse storite, pa recite: »Nevredni hlapi smo«.

Vertec, časopis s podobami za slovensko mladost, vreduje Iv. Tomšič, učitelj na c. k. vladnici v Ljubljani. — Dobremu vinu ni treba kazala, niti dobro vredovanemu listu priporočila, ako pa vendar danes nekaj spregovorimo o »Vertecu«, mislimo, da s tem le spolnujemo časnikarsko dolžnost. List nastopi z novim letom že peti tečaj, naši mladini se je tako prikupil, da otroci komaj čakajo prvega vsacega mesca, ko list izide. Pa kaj bi ne! Prinaša otročjim letom prav primerne povesti, ima lepe podobe, vmes tudi popise domačih krajev,